

Ataya Mektup

– Abdülhak Vail · 06 Ocak 2025

Bende sizin gibi bu vatan için çabalayan, çabalamak için an kovalayan bir Türk evladım. Birinci vazifem Türk istiklalini ilelebet muhafaza ve müdafaa etmek olduğu gibi, anamı, atamı ve vatanımı öğrenmek, akılda tutmak ve bu doğrultuda yaşamaktır.

Bu hususta örnek almak isteyeceğim kişi tabii ki sizlersiniz. Ve tabi bu güzel vatan toprağı için ter dökmeden önce; Anadolu'nun her bir karışı için, milletimizin açlık ve sefaletten kurtulması için, durmadan, usanmadan çalışan sizleri anlamak benim ve benim gibi gençlerin yegane arzusu ve hedefi olmalıdır. Hayat bir bulmaca gibidir ve sizleri anlamak bu bulmacayı çözmeyi gerektirir.

Nasıl ki her insanın her bulmacayı çözemeyeceğı gibi, sizleri anlamak, algılamak ve bu doğrultuda hareket etmek herkesin başarabileceğı bir iş değildir. Peki sizi nereden ele almalı? Ne olarak dillendirmeli? Bu konuda şüphesiz cevabım toplum adamı oluşunuzdan olur. Eğer sizi tanımak, anlamak ve bu doğrultuda hareket etmek istiyorsak toplum ile olan ilişkiniz ele alınmalıdır. 19 Mayıs 1919'da Samsun'a çıkışınız ile başlar bu toplum ilişkisi, yirmi yılın ardından, hatta tam anlamıyla yirmi bile olmadan, 10 Kasım 1938'de aramızdan ayrılışınız ile sonlanır bu toplumsal hayat. Peki bu süreçte yapılan onca yenilik, yeni vatan, yeni sosyete, eşsiz bir başlangıcı olan, damaklardaki hazzını tarif edemeyeceğimiz bu yeni devleti kuran siz Gazi Mustafa Kemal Atatürk'ü anlamak neden bu kadar zor geliyor. Çünkü yirmi yıl bile olmayan bu toplumsal hayatı öğrenmek, anlamlandırmak, anlamak, maalesef ki çok zor geliyor. Yinede elbette bazı şeylere inanmak ve çabalamak gerekir, hayat bilmesesini çözmek gerekir.

Oruç Aruoba'nın dediğı gibi, önemli olan varmak değil yolda olmaktır. Atatürk'ü anlamasak bile, anlamaya çalışmak bir nimettir. Bu nimeti değerlendirmek, bu nimeti kullanmak, bu hususta çabalamak, damarlarında asil Türk kanı akan her genç için elbette bir zaruriyettir.